

शतमिति यथाइंद्रस्यब्रह्महत्यानार्यादिषुरजआदिरूपेणक्षिमाएवंनहुषकतागोवृषहत्यासर्वभूतेष्वेकाधिकशतरोगरूपेणक्षिमेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ भ्रूणहमिति ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकं द्विधाकृतं एकत्रमंत्रास्ति  
ष्ठंतिहविरेकत्रतिष्ठतीतिस्मृतेर्गवांब्राह्मणेनसहसमानवंशत्वात्गोघ्नोपिभ्रूणहैवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ एवमुक्त्वापितपसाध्यानेनतंप्रत्यवेदयन्प्रतीपंअवेदयन्हंतारमपिधीपूर्वेअहंतारंनहुषंध्यानबलेनज्ञात्वातथैवलो  
केपिप्रमादाकृतोपिगोवधोऽन्याधिरूपेणसर्वलोकापकारायाभूत्किमुतबुद्धिपूर्वकतइतिज्ञापितवंतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ केवलेति मधुपर्कादौगवाद्यालंभःपूर्वैःकृतइत्यंधपरंपरामात्रात्करोषिनतुतत्त्वबुद्ध्या ॥ ५२ ॥  
कारणात्हेतुतःयेनभूतानामभयंसधर्मइतिजानीयान्नगतानुगतिकःस्यादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ प्रियाप्रियंहर्षविषादौतौहिर्हिसायांप्रवर्तयतः तथाचापस्तंबः लृष्टोदृष्यतिदमोधर्ममतिक्रामतिधर्मातिक्रमान्शयती

अकार्यंनहुषाकार्पीर्लप्स्यामस्त्वल्कतेव्यथां ॥ शतंचैकंचरोगाणांसर्वभूतेष्वपातयन् ॥ ४९ ॥ ऋषयस्तेमहाभागाःप्रजास्वेवहिजाजले ॥ भ्रूणहंनहुषंत्वाहुर्नते  
होष्यामहेहविः ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वातेमहात्मानःसर्वतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ ऋषयोयतयःशांतास्तपसाप्रत्यवेदयन् ॥ ५१ ॥ ईदृशानशिवान्घोरानाचारानिह  
जाजले ॥ केवलाचरितत्वात्तुनिपुणोनावबुद्ध्यसे ॥ ५२ ॥ कारणाद्धर्ममन्विच्छेन्नलोकचरितंचरेत् ॥ योहन्याद्यश्चमांस्तौतितत्रापिशृणुजाजले ॥ ५३ ॥ समौ  
तावपिमेस्यातांनहिमेस्तिप्रियाप्रियं ॥ एतदीदृशकंधर्मप्रशंसंतिमनोषिणः ॥ ५४ ॥ उपपत्त्याहिसंपन्नोयतिभिश्चैवसेव्यते ॥ सततंधर्मशीलैश्चनिपुणेनोपल  
क्षितः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० तुलाधारजाजलिसंवादेद्विषयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥ ५३ ॥ जाजलिरुवाच  
अयंप्रवर्तितोधर्मस्तुलाधारयतात्वया ॥ स्वर्गद्वारंचवृत्तिंचभूतानामवरोत्स्यते ॥ १ ॥ रुष्यात्यन्नंप्रभवतिततस्त्वमपिजीवसि ॥ पशुभिश्चौषधीभिश्चमर्त्याजीवं  
तिवाणिज ॥ २ ॥ ततोयज्ञःप्रभवतिनास्तिक्यमपिजल्पसि ॥ नहिवर्तेदयंलोकोवार्तामुत्सृज्यकेवलां ॥ ३ ॥ तुलाधारउवाच वक्ष्यामिजाजलेवृत्तिंना  
स्मिब्राह्मणनास्तिकः ॥ नयज्ञंचविनिंदामियज्ञवितुसुदुर्लभः ॥ ४ ॥ नमोब्राह्मणयज्ञाययेचयज्ञविदोजनाः ॥ स्वयज्ञंब्राह्मणाहित्वाक्षत्रयज्ञमिहास्थिताः ॥ ५ ॥

ति कुद्धोहन्यात्पितृनपीतितस्मात्सर्वभूताभयप्रदानमेवमहान्धर्मइत्याशयः ॥ ५४ ॥ सेव्यतेधर्मः निपुणेनचक्षुषाउपलक्षितश्च ॥ ५५ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वि  
षयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥ ५३ ॥ येचच्छिंदंतितृषणानित्यादिनारुषिदूषयतात्वयालोकद्वयंनशितमित्याह अयमिति ॥ १ ॥ २ ॥ नास्तिक्यंहिसात्मकत्वेनयज्ञनिंदा ॥  
॥ ३ ॥ वृत्तिअहिंसांजीविकांवक्ष्यामिवच्छि अस्मद्व्यावानप्रस्थद्व्यावन्नेनवाजीविकायाःसंभवात्किंहिसात्मकयाकृष्येतिभावः नचकषिद्रोहमात्रान्नास्तिक्यंयज्ञनिंदावाक्यताभवतीत्याह नास्मीति  
तथापियज्ञवित्त्यज्ञोर्वैविष्णुरितिश्रुतेर्योयज्ञभोक्तारंपरमात्मानंवेदसदुर्लभः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणानांब्रह्मविदांयज्ञःब्रह्माग्नौजीवहविषस्यागस्तस्मैयोगायेत्यर्थः स्वयज्ञंयोगं क्षत्रयज्ञंहिसामयंज्योतिष्टोमादि ॥ ५ ॥